

Zpytování svědomí – postní doba 2011

„Světce je někdo, kdo ví, že je hříšný.“ (G. K. Chesterton)

Chvíle, kdy se pokouším ohlédnout za svým životem, je okamžikem milosti, je pohledem Bohu do očí, je čtvrthodinkou upřímnosti. Zpytování svědomí je Boží oslavou. Proto má začínat chválou a díkem za vše, co jsem od Boha přijal, znovuobjevením působení Boží lásky v mém životě. Až potom se mám ptát, jak já svým životem na tuto lásku odpovídám. K tomu chce jako malé vodítko posloužit i následující zpovědní zrcadlo.

I. Miluj Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem

- Je **Bůh na prvním místě** v mém životě? Počítám s Bohem ve svém životě? Snažím se ve všech událostech života hledat Boží otcovskou ruku?
- **Ctím a miluji Boží jméno**, nebo zarmucuji Boha klením, křivou přísahou, lehkomyšlným a zbytečným vyslovováním jeho jména? Věřím více Bohu než pověře, magii, horoskopům, kartám?
- Je pro mne **modlitba** setkání s živým Bohem a ne pouhou povinností? Mluvím s Bohem o svém životě nebo pouze odříkávám naučené modlitby? Prosím o poznání Boží vůle? Nezkouším v modlitbě Boha přinutit, aby plnil má přání?
- Jak vypadá můj **duchovní život**? Snažím se vzdělávat ve víře? Čtu si Písmo nebo nějakou duchovní knížku? Snažím se pravidelně setkávat s Ježíšem ve svátostech? Prožívám neděli jako den Pána? Slavím ji jako den duchovní radosti, společenství s druhými, odpočinku? Je pro mne mše sv. radostným setkáním s Bohem? S jakými myšlenkami přicházím do kostela?
- **Žiji skutečně jako křesťan**? Jak zacházím s hřívnami, které mi Bůh svěřil (se svým časem, se svými silami, se svými zvláštními dary)? Podílím se aktivně podle svých možností na životě farnosti? Využívám podle Božích plánů a přiměřeně dary naší doby (počítač, internet, jízdu autem, peníze)? Dokážu žít střídme (jídlo, pití, oblékání)?

II. Milujte se navzájem, jako jsem já miloval vás.

- **Miluji své bližní** opravdově? Jednám s nimi tak, jak chci, aby bylo jednáno se mnou? Uvědomuji si, že ten druhý, ať je kdokoliv, je

člověk stvořený k Božímu obrazu? Dokážu si všimnout a pomoci nesympatickým, potřebným a opuštěným lidem?

- Byl jsem ochoten **odpustit a smířit se**, když mi bylo neprávem ublíženo? Neživím v sobě hněv nebo myšlenky na pomstu?
- Jednám **pravdivě a diskrétně**, nebo jsem někoho poškodil lží, pomluvou, nactiutrháním, strohým odsudkem, vyzrazením svěřeného tajemství? Mám v úctě život, zdraví, čest, dobrou pověst, majetek druhého člověka? Nedal jsem jim svými řeči nebo svým chováním pohoršení?
- Prožívám svou sexualitu jako projev Boží lásky? Nepošpiňuji své srdce nevhodnými řeči, myšlenkami, žádostmi nebo činy?

Pro manžele:

- Jak prožívám **manželský slib** lásky, úcty a věrnosti? Snažím se, aby naše láska rostla? Jsem si vědom, že láska předpokládá především důvěru? Dokážu vyjádřit svoji lásku slovem i skutkem? Věnuji se partnerovi a dětem? Dokážu jim udělat radost? Nežiji si tak trochu jen sám pro sebe? Snažím se respektovat partnera (ocenit, pochválit, povzbudit)? Nesu spolu s ním jeho kříže?
- Zahnuji všechny své **děti** stejnou láskou? Uvědomuji si, že mi je Bůh svěřil a má s nimi svůj plán? Záleží mi na jejich výchově? Jsem ve výchově s partnerem jednotný? Jsem ke svým dětem trpělivý, shovívavý, беру vážně jejich názory? Snažím se dávat jim dobrý příklad? Nehádám se před dětmi?

Pro starší a nemocné:

- Dokážu trpělivě **snášet bolest** a životní nepříjemnosti jako účast na Ježíšově utrpení? Jak se dovedu vyrovnat se svou nemocí? Nepovažuji svou nemoc za trest od Boha? Dokážu své bolesti obětovat za druhé? Nejsem zatrpklý?
- Mám **zájem o druhé**? Nejsem soustředěný stále na sebe, své problémy? Neizoluji se od druhých z vlastní vůle víc, než je nutné? Dokážu být vděčný těm, kdo mi pomáhají? Respektuji vlastní život a soukromí svých dětí a jejich rodin?
- Přijímám **čas odpočinku** jako Boží pozvání k hlubšímu životu s ním? Těším se na setkání s Pánem? Modlím se za dobrou hodinu smrti?